

Zpravodaj GO

Téma: Splněná přání

Úvodník

Milí studenti a profesoři, ráda bych vás přivítala u vašeho vánočního dárku, a totiž našeho školního časopisu. Místo mašličky máme alibisticky naladěný úvodník, balicí papír jsme nahradili Vánoční zповědnicí a uvnitř krabice tvořené Vánoční reportáží ze Stuttgartu můžete objevit mnoho více méně požitelných vánočních cukrovinek, kterými se snad moc nezakuckáte. Pokud stejně jako já toužíte přejmenovat Vánoce na *Vždycky mi v krku uvízne kůstka z kapra*, neklesejte na mysl: v rozhovoru s paní profesorkou Jahelkovou se název inkriminovaného svátku objevuje méně než třikrát v jedné větě.

Upřímně jsem doufala, že úvodník tentokrát napíše člověk, který bude na rozdíl ode mě ochoten najít si na internetu návod, jak by měl postupovat. Nakonec to však zůstalo na mně a já celou jednu cestu do školy přemýšlela nad tím, jaké zvolit téma. Napadly mne desítky věcí, počínaje tím, že bych poskytla drobný vhled zasvěceného na to, jak se zachovat, když vám v krku uvízne kůstka ze štedrovečerní večeře, konče teologickou debatou o čistotě Panny Marie. Lepší bude ale asi skončit dřív, než začnu cokoliv z toho rozebírat.

Tak si užijte tenhle časopis i Vánoce. Zkuste ve zdraví přežít Silvestra a po Novém roce na viděnou. :-)

Tereza Ottová, 6. E

Obsah

Úvodník	1
Reportáž: Vánoční Stuttgart	1
Rozhovor s profesorem:	
RNDr. Věra Jahelková	2
Recenze: Divoké historky	2
Zamyšlení: Iluze dělají svět krásnější	2
Šťastné a veselé...?!?	3
Recenze: Houbičky	3
Povídka na pokračování:	
Úvod do zombieologie, díl II.	4
Zajímavosti aneb Co možná nevíte	4
Vánoční zповědnice	5
Speciál: Recepty našich profesorek	5
Taháček	6
Kdybyste se nudili	6

Reportáž: Vánoční Stuttgart

Teplé letní dny jsou již nenávratně za námi, ale i přesto nemusíme být zklamaní, protože na jejich místo nastupuje neméně zajímavé roční období. Právě s touto dobou jsou totiž spojovány Vánoce, svátek, na který všichni netrpělivě čekáme. Po roce se opět setkáme s našimi blízkými nad mísou cukroví a načerpáme energii na dalších dvanáct měsíců. Pokud vás ale nebaví trávit svátky doma na pohovce, můžete navštívit Stuttgart, německé město, které se pyšní překrásnými vánočními trhy, ale i okouzujícími památkami.

Stuttgart je hlavním městem Bádenska-Württemberska a leží na jihozápadě Německa. Nadchne vás především svými architektonickými skvosty, ale určitě také typickou vánoční atmosférou, kterou zde můžeme nasávat doslova na

každém kroku. Jestliže se rozhodnete toto město navštívit, určitě byste si měli prohlédnout Zámecké náměstí, jemuž dominuje barokní rezidence z 18. století, tzv. Nový zámek. Dalšími významnými památkami jsou dále např. pohřební kaple Grabkapelle Rotenberg či zámek Ludwigsburg, jeden z největších dochovaných zámků v Evropě.

Pro Stuttgart jsou typická muzea, a to především ta, která se týkají výroby aut. Nezapomenutelným zážitkem je nepochybně návštěva Muzea Mercedes-Benz. Už samotná budova upoutá naši pozornost, připomíná totiž šroubovici obřího závitu. Ještě více pak zaujmou rychlovýtahy, jež jsou umístěny ve skleněných tubusech uvnitř budovy. Návštěvníci se díky nim dostanou až do nejvyššího patra, kde také začíná

jejich putování historií automobilové dopravy. Vyvrcholením vašeho výletu se může stát návštěva stuttgartských vánočních trhů, jejichž tradice sahá do minulosti vzdálené téměř 300 let. Kouzelnou atmosféru dokresluje také překrásné prostředí, 200 stánků je totiž každoročně rozloženo v blízkosti pěší zóny pod Novým zámčkem.

Pokud se rozhodnete zakončit návštěvu Stuttgartu tímto způsobem, určitě nepamenejte ochutnat schwarzwaldskou šunku, ovocnou pálenku či některé z württemberských vín. Nebudete litovat.

Stuttgart je jednoduše místo, kde si každý přijde na své. Pokud se chcete během vánočních svátků trochu odreagovat, mohu vám právě toto město vřele doporučit.

Eva Pospíšilová, 6. E

RNDr. Věra JAHELKOVÁ:
řídí se mottem "Nevzdávat se"
vyučuje matematiku a fyziku
bavila by ji práce analytika

Rozhovor s profesorem: RNDr. Věra Jahelková

RNDr. Věra Jahelková - neodmyslitelná osobnost na naší škole, zkušená profesorka matematiky a fyziky. V tomto stručném rozhovoru se dozvíte vše, co by vás mohlo zajímat.

1) Kdybyste vyhrála milion korun v loterii, jak byste s ním naložila?

Určitě bych se rozdělila s rodinou a pak bych si zaplatila cestu kolem světa. Nemohu říct kam přesně bych chtěla nejvíce, ale hlavně, aby tam bylo teplo.

2) Řídíte se nějakým životním mottem?

Ano, je jednoduché, ale má své kouzlo: „Nevzdávat se.“

3) Jaké povolání krom profesorky by Vás bavilo?

Matematika je moje! Takže čistá matematika, například na pozici analytika. Kdybych si mohla znovu vybrat povolání, nejspíš bych už nevolila dráhu pedagoga.

4) Pro co jste se naposledy nadchla?

Já jsem nadšená pořád a ze všeho, ale v této chvíli nejvíce z mé vnučky. Je jí dva a půl roku a jak je obecně známo, v tomto věku děti nejvíce překvapují své okolí novými dovednostmi a kousky.

5) Máte nějakou fobii?

Ano! Ze žáků bez zájmu, kteří sami o sobě hloupí vlastně ani nejsou, ale hloupými se stávají, a to svou vlastní prací nebo vlastní leností.

6) Těšíte se na Vánoce? Na co nejvíce?

Nejvíce na radost v očích mé vnučky. Není nic krásnějšího, než dětská radost. Samozřejmě se těším na tu vánoční atmosféru, pohodu a klid. Tomu klidu však bude předcházet pečení cukroví. Já osobně nejvíce a nejraději dělám rohlíčky. Ty jsou moje.

Dominik Kůta, 2. X

Zamyšlení: Iluze dělají svět krásnější

Vzpomínáte si ještě na ty časy před pár lety, kdy domem vonělo cukroví, v pokoji stál stromeček, ve vaně plaval kapr a my psali Ježíškovi, co všechno by určitě neměl zapomenout přinést? Jó, to byly Vánoce ještě Vánoce. Nebylo potřeba řešit, co komu koupit nebo z čeho na to ušetřit, a přemýšlet, co byste si přáli vy, aby to nezruinovalo rodinný rozpočet.

A pak někdo přišel a řekl jen dvě slova: „Ježíšek neexistuje“. Nevím, jak vy, ale já bych si občas přála stále věřit tomu, že stačí být hodná a na Štědrý den se stane zázrak, když se pod stromečkem objeví přesně to, po čem toužím. Vynechat všechn ten stres, fronty v obchodech a unavenou mámu, která peče po nocích cukroví.

Čas nejde vrátit, iluze se rozplynula a nám zbyly jen vzpomínky. A s nimi naděje, že se jednou ta iluze vrátí v našich dětech, se kterými budeme hrát stejnou hru, jakou hráli naši rodiče s námi.

P.S.: Držme si každý své iluze naživu. I když jsou možná nereálné, jsou krásné.

Klára Feltlová, 6. F

Recenze: Divoké historky

Režie: Damián Szifron

Scénář: Damián Szifron

Kamera: Javier Julia

Přichází zima a Vánoce, což je doba klidu, míru a pohody. Pokud však nechcete ještě myslet na dárky, řízky a rodinné návštěvy, zajděte do kina na španělsko-argentinský snímek Divoké historky od Damiána Szifrona a bratrů Amlodóvarových. Komu tato jména nic neříkají, nechtě si představí ten nejčernější humor spojený s dokonale vyhocenou pointou.

Jedná se o cyklus šesti povídek, které sjednocuje téma křivdy. Sami to znáte – drobné nespravedlnosti se dají přehlédnout, ale někdy už zkrátka překročí hranici snesitelného. Hlavní postavy v těchto povídkách však reagují s větším zápalem a originalitou než běžní lidé. Je pravda, že se jejich postupy zcela neslučují se zákonem ani s Desaterem, takže něžné povahy by se měly mít na pozoru. Tento film je určen hlavně pro fanoušky černého humoru a cynismu a pro ty, kteří souhlasí s názorem, že když to nejde po dobrém, jde to po zlém.

Ať už tedy jde o servírku, která potká člověka, jenž může za smrt jejích rodičů, či muže, kterému se rozpadne manželství kvůli odtazenému autu a pracuje jako demoliční technik, je nesmírně lákavé zjistit, jak dotyčný zareaguje. A právě to nám naši španělsky mluvící autoři v tomto filmu ukázali.

Andrea Štásková, 6. F

Šťastné a veselé...?!

Pozorní čtenáři si možná vzpomenou, že v minulém čísle nesl můj příspěvek název Studium v zahraničí trochu jinak a nevypadal, že by spadal do nějaké rubriky. Toto podezření bych ráda potvrdila. Mé články si můžete představit jako konečnou množinu nereprodukovatelných se různobarevných lentilek v prostorem omezené krabičce, u nichž nikdy netušíte, která zrovna vypadne ven. Doufám, že vám všechny lentilky v téhle pseudorubrice budou chutnat. A pokud ne, sbohem, na další stránce je *Povídka na pokračování*.

Vždycky mne zaráží, jak lidé mají tu kouzelnou schopnost věnovat druhým dárky, které by sami ani nechtěli. Možná to zní zle a příliš kriticky, ale když dostanete k narozeninám šest bílých čokolád od lidí, kteří vám je dávají s pocitem, že našli ten správný dárek, nepůsobí to zrovna dvakrát kladně na vaši psychiku.

„Přála by sis něco k Vánocům?“ zeptal se mne v září táta a já automaticky odpověděla: „Mít školu od deseti.“

Když mlčel a jen nechápavě koukal, jako by se obával, že jsem nenapravitelný hříšník a následující den domů přinesu důtku ředitele školy, pokračovala jsem: „Ale jinak by mi nevadilo dostat jednu, možná i dvě knížky a třeba tabulku hořké čokolády.“

Včera večer táta přišel z nákupu, vesele si pískajíc.

„Tak si to představ, už mám nakoupeno na Vánoce,“ pochlubil se pobaveně, „mám pro tebe všechno, co sis přála.“

„Fakt?“ usmála jsem se překvapeně. Velmi mne zajímalo, jaké knížky pořídil, když se mne ani neobtěžoval zeptat na tituly nebo tematický okruh, který by mne zajímal.

Táta hrdě ty dvě zatracené publikace vytáhl z tašky a já málem omdlela. Má tvář pomalu sinala,

srdce přestávalo bít a hlava měla chuť praštit sebou do zdi. Místo toho jsem řekla: „Jé, knížky.“

„Koukal jsem, že máš problém se základním ovládním Windows 7, tak k Vánocům dostaneš příručku,“ pravil zvesela, „nevím, co máš s počítači za problém... ale snad ti to pomůže ho alespoň trochu ovládat. Nenechalas toho chudáka deset minut nahrát, ale rovnou po zapnutí jsi otevřela Excel a dala křížek u nějaké hlášky s vykřičníkem. Cožpak jsem tě nic nenaučil?“

Co se týká té hlášky, mazala jsem systémové soubory Excelu, abych si ho pak mohla vzhledově upravit, ale bohužel trochu kladl odpor. Myslíte, že vážně potřebuju příručku k Windows?

„A proč jsi mi koupil O rovnicích s parametry?“ zeptala jsem se přátelsky. Bez emocí jsem konsternovaně hleděla na tu odrbanou, starou učebnici matematiky, která měla být mým vánočním dárkem.

„Dostal se mi do ruky nějaký tvůj bloček a v něm ses té problematice věnovala, ale vůbec jsem ty zápisky nepochopil.“ A když něčemu nerozumíš, je to automaticky špatně. Teda zrovna ty parametry asi úplně dobře nebyly..

„Mám dojem, že jsi počítala neznámou místo parametru.“

„To z nudy občas dělám,“ věnovala jsem mu zdvořilý úsměv.

„Dokonce je ta učebnice uvedena jako referenční materiál pro ty, kteří chtějí úspěšně řešit matematickou olympiádu.“ Hurá, dostanu referenční materiál k matematické olympiádě.

„A ještě něco,“ vytrhl mne táta ze zamyšlení, „pamatuji si, jak jsi říkala, že chceš hořkou čokoládu. Ale já dneska narazil na tuhle bílou, musí ti hrozně chutnat, když jsi jich tolik dostala k narozeninám.“

Taky se tak hrozně moc začínáte těšit na Vánoce???

Tereza Ottová, 6. E

Recenze: Houbičky

2007, Shrooms

Horor, thriller

Režie: Paddy Breathnach

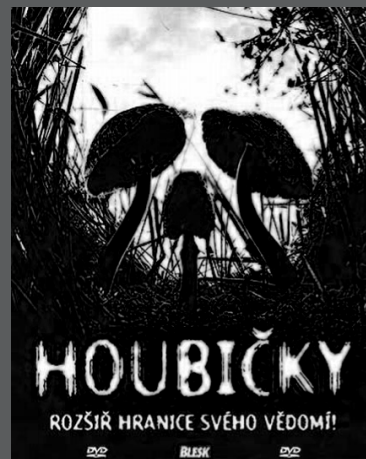
Hrají: Lindsey Haun, Jack Huston, Max Kasch a další

Pokud vás zajímají zkušenosti s drogami a chcete vědět, co se může stát, když se to hodně zvrtně, doporučuji se podívat na film Houbičky. Přestože je to starší film, zaručeně vám z něj zamrazí.

Skupinka mladých Američanů se vydá navštívit svého kamaráda do Irska. Začíná sezóna lysohlávek, a proto se ze zvědavosti rozhodnou stanovat v místech, kde rostou, a tenhle úlet vyzkoušet.

Pobaveně si vyprávějí legendy a historky, které se staly v lese, kde se rozhodli přespat. Když si ale nevinná a čestná blondýnka vezme zrovna tu, která je jedovatá, nastává hotové peklo. Proč má vize, které se splní? A proč se je někdo snaží zabít?

Já osobně jsem od toho moc neočekávala, hlavně kvůli negativním hodnocením. Většinu filmu jsem ale strávila v napětí a strachu. Konec filmu byl trochu zklamáním, přesto mě velmi vyděsil. Takže pokud se chcete trochu bát a zjistit, co s lidmi může taková malá houba udělat, rozhodně se na Houbičky podívejte.

Povídka na pokračování: Úvod do zombieologie, II. díl

„Ne, jednou provždy - nikdo tam neumřel!“ zahučel jsem do třídy a měl jsem co dělat, abych si nezačal mnout spánky kvůli stresové bolesti hlavy.

Ten den se mě každá třída zeptala, co se stalo na parkovišti. Různily se teorie. Nejzábavnější jsem shledal tu, kdy ředitelka srazila Klemeše, nejtoxavnějšího studenta školy. Kéž by. Nejméně legrační byla ta, v níž po parkovišti naháněla mě.

Vší silou jsem se snažil na včerejší den zapomenout. Nejvíce kritická chvíle přišla po cestě do budovy, když jsem spatřil mastný flek od toho kusu hmoty, který jsme tam včera našli. Málem jsem se otočil a šel zpátky k autu. Stihnul jsem vrazit do kolegyně Čtvrtkové a skoro jsem si nechal vypíchnout oko jejím orlím frňákem.

Po konci hodiny jsem vyšel na chodbu. Zatuchlý vzduch učebny chemie se proměnil v pach pubertálních hormonů a salámu. To jsem si pomohl.

Během své cesty do kabinetu jsem narazil na nedočkavě vyhlížejícího čtyřkaře Vrání, studenta druhého ročníku a jednoho z těch, u kterých se bojím, že mi obtáhnou auto klíčem.

„Ne, Vrání, nevyvolám tě znovu. Máš, co máš,“ spustil jsem hned, jak jsem ho spatřil. Dál jsem ho ignoroval. Což nešlo moc dobře, když mi chňapnul po ruce. Zuby. Vyvalil jsem oči a zamračil se.

„Ne, nedostaneš trojku! Ani kdybys mi ty ruce ukousl obě!“

„Ugrh...“ ozvalo se a Vrání zmizel. To jsou mi způsoby, kousat do kantorů.

Po obědě ve školní jídelně, který jsem měl chuť zakončit projímadlem, abych ho ze sebe zase dostal, následovala poslední hodina. S mými „oblíbenci“.

„Á, Klemeš, vidím, že stále naživu. Pověsti o vašem úhynu budou nepravdivé,“ spustil jsem zvesela hned při vstupu do učebny. Půlka třídy se zasmála. Ta další mě chtěla pravděpodobně zažalovat, že přeju studentovi smrt.

Začal jsem učit, ač to bylo zhora nemožné.

Tu náhle už tak velký bengál prořízl výkřik. Všichni zmlkli. Kdybych věděl, že tohle zabírá, tak si to nahraju. Ale krve by se ve mně v tu chvíli nedořezal.

Strategicky jsem chvíli vyčkal a poté vyhlédl na chodbu. Neměl jsem odvahu tam nechat tu sebranku s oxidem dusným, ještě by se mi zfetovali. Šetřím si ho pro sebe.

Venku byl klid, nic nenasvědčovalo nekalostem. Už jsem zavíral dveře, když tu najednou z dívčích záchodů vyšla studentka, vysoká, štíhlá, ten typ, co si Fialka zve do kabinetu na přezkoušení, protože „nemá ve třídě čas“. Málem jsem se jí šel zeptat, když jsem si všiml, co je tu špatně.

Vzadu na hlavě jí chyběl kus vlasů. A lebky.

Vykulil jsem oči a ona se zastavila. Než se otočila, zavřel jsem se zpátky ve třídě.

Eliška Šafránková, 6. F

Zajímavosti aneb Co možná nevíte

Norští vědci provedli studii na téma, proč má vlastně sob Rudolph z americké koledy *Rudolph the Red Nosed Reindeer* červený nos. Došli k závěru, že se jedná o důsledek respiračního onemocnění.

Na základě dat extrahovaných z Facebooku bylo zjištěno, že se páry rozcházejí nejčastěji dva týdny před Vánoci. Že by chtěli ušetřit na dárcích?

Koleda *Jingle Bells* (pozn. red. v češtině *Rolničky*) byla vůbec první písničkou vysílanou ve vesmíru: pustili si ji astronauti raketoplánu Gemini 6, a to 16. prosince 1965.

Ve Spojených státech lze zakoupit vánoční stromky, které jsou sestříhané obráceně, čili ve tvaru V - a to proto, aby se pod ně vešlo více dárců.

Britští vědci spočítali, že aby Santa stihl obdarovat všechny domácnosti, musel by navštívit 822 domů za vteřinu a cestovat rychlostí 1045 km/s

24. prosince 1865 byl založen Ku-Klux-Klan. 25. prosince 1492 ztroskotala na Haiti Kolombova karevela Santa Maria. 26. prosince 2004 otráslo Malajsií, Indonésií, Srí Lankou a pobřežní Indií ničivé zemětřesení o síle 9,3 stupňů Richterovy škály a vzápětí vyvolalo ničivou tsunami... Tak tedy štatstné a veselé.

Vánoční zpovědnice

Zeptal jsem se sedmi různých profesorek na jejich názor na Vánoce a otázky s nimi spjaté. Dozvěděl jsem se, že většina z nich jsou nadané kuchařky, které se těší na sice krátké, ale velmi příjemné a pohodové prázdniny.

Ani jedna z profesorek si nedělá hlavu z vlastní figury, která se přes Vánoce prostě nedá ohlídat. Když jde o dárky, tak s jejich pomocí naše profesorky rády vykouzlí úsměv na tváři, ale také je samozřejmě rády dostávají.

1. Užíváte si na Vánocích spíše dárky, nebo pohodu a atmosféru?

Dárky: 1
Pohodu: 5
Nic: 1

2. Pečete některé z následujících druhů cukroví?

Pracinky: 1
Vanilkové rohlíčky: 4
Linecké cukroví: 4
Perníčky: 2

3. Radši dárky dáváte, nebo dostáváte?

Dávám: 3
Dostávám: 4

4. Snažíte se hlídat si o Vánocích postavu?

ANO: 0
NE: 7

3. Těšila byste se na Vánoce i bez vánočních prázdnin?

ANO: 3
NE: 4

Ondřej Knor, 6. E

VÁNOČNÍ SPECIÁL: Recepty našich profesorek Vinné štěstí od paní profesorky Heleny Krůtové

Recept mi před lety přinesla jedna studentka z maturitní třídy. Slony pro štěstí jsem upekla a rozdala maturantům. Nutno podotknout, že odmaturovali všichni...

Tedy 250 g hladké mouky a 250 g tuku spojíme 6 lžícemi bílého vína. Těsto necháme půl hodiny odpočinout v lednici, rozválíme na placku vysokou asi 4 mm. Z ní poté vykrajujeme formičkou slony pro štěstí, které následně upečeme v troubě předehřáté na 180°C. Sloni, získají zlatavé barvy, se poté ještě zatepla obalují moučkovým cukrem.

Pšenice na sladko od paní profesorky Lenky Vinklerové

Pšenici propláchněš a alespoň 43200 sekund necháš namočenou ve vodě. V této vodě uvaříš doměkka, ale ne do úplného rozvaření (v tlakovém hrnci cca 0,028333333 dne, v normálním hrnci přiměřeně déle, také ovšem záleží na velikosti, tvaru, druhu a odrůdě dané pšenice).

Pšenice hodně vody pojme a je lépe vodu během vaření přidat, než přebytečnou vodu slévat.

Hrnc s pšenicí zabalíš ještě na stovku až dvě stovky minut pod deku (babičky dávaly do peřin), aby výměna tepla s okolím minimální a pšenice mohla "dojít".

Do hotové pšenice zamícháš spařené rozinky, vlašské ořechy předem na 1,8 .109 ns namočené do vody (bez vody) a strouhaný kokos. Můžeš a nemusíš dosladit medem.

P. S. Pokud nabídneš tento pokrm známým místo vánočního cukroví, jistě uděláš silný dojem – buď jako avantgardní recesista nebo kulinářský ekoterorista podle naladění přítomných.

Mé oblíbené vánoční pečivo z tvarohu od paní profesorky Heleny Krůtové

Smícháme 250 g měkkého tvarohu, 250 g hladké mouky, 150 g tuku a 1 celé vejce. Vypracované těsto necháme odpočinout v lednici, poté vyválíme přibližně 0,5 cm vysokou placku. Z ní vykrajíme různé tvary, které můžeme libovolně posypat cukrem, skořicí, mandlemi, ale i kmínem, mákem, pizzovým kořením. Ještě lepší je potřít těsto rozšlehaným vejcem. Cukroví se poté peče v rozehřáté troubě zhruba na 180°C.

Toto pečivo je výhodné, protože se peče na poslední chvíli. Musí se jíst čerstvé. Dále mi velice vyhovuje, že jej lze připravit sladké i slané.

Mnohokrát děkujeme za ochotu a vstřícnost, s níž jste vyslyšeli naši prosbu o recepty. Velmi si toho vážíme.

Zpracovala
Kateřina Dvořáková, 5. L

Taháček :-)

Tentokrát vám přinášíme obsahy nejdůležitějších geometrických těles a přehled evropských států a jejich hlavních měst:

$$S = 6 \times a^2$$

$$S = 2 \times (ab + bc + ac)$$

$$S = 2 \times \pi \times r^2 + 2 \times \pi \times r \times v$$

$$S = S_p + S_{pl}$$

$$S = \pi \cdot r^2 + \pi \cdot r \cdot s$$

$$S = 4 \cdot \pi \cdot r^2$$

KRYCHLE

KVÁDR

VÁLEC

JEHLAN

KUŽEL

KOULE

Albánie - Tirana

Andorra - Andorra la Vella

Belgie - Brusel

Bělorusko - Minsk

Bosna a Hercegovina - Sarajevo

Bulharsko - Sofia

Černá Hora - Podgorica

Česká republika - Praha

Dánsko - Kodaň

Estonsko - Tallin

Finsko - Helsinky

Francie - Paříž

Chorvatsko - Záhřeb

Irsko - Dublin

Island - Reykjavík

Itálie - Řím

Kypr - Nikósie

Lichtenštejnsko - Vaduz

Litva - Vilnius

Lotyšsko - Riga

Lucembursko - Luxemburg

Maďarsko - Budapešť

Makedonie - Skopje

Malta - Valletta

Moldavsko - Kišiněv

Monacké knížectví - Monako

Německo - Berlín

Nizozemí - Amsterdam

Norsko - Oslo

Polsko - Varšava

Portugalsko - Lisabon

Rakousko - Vídeň

Rumunsko - Bukurešť

Rusko - Moskva

Řecko - Atény

San Marino - San Marino

Slovensko - Bratislava

Slovinsko - Lublaň

Srbsko - Bělehrad

Španělsko - Madrid

Švédsko - Stockholm

Švýcarsko - Bern

Ukrajina - Kyjev

Vatikán - Vatikán

Velká Británie - Londýn

Kdybyste se nudili...

		4	5		7			1	8				7		5	
	8	3			7	2	6	4				8			6	3
					2				9			5			4	
	5	4			1	8						4	8			
6		8				1		2		2					3	
		1	8			4	9					6	9			
			7							9		2				1
8	4	6	1			3	7		2	6				8		
		7		3	8				4	3					8	7

5				8			
					5	1	4
				2	6		8
	8					3	
2			3	1			5
		7					6
8			4	7			
4	3	6					
				5			9

Určete pět čísel, která následují v řadě po čísle 108 v Tetranacciho posloupnosti:

1, 1, 2, 4, 8, 15, 29, 56, 108...

Mocněte číslo 16, dokud se nedostanete k 65536:

Na tomto čísle se podíleli:

Kateřina Dvořáková

Klára Feltlová

Ondřej Knor

Dominik Kůta

Tereza Ottová

Eva Pospíšilová

Eliška Šafránková

Andrea Štástková

korektura: Eva Pospíšilová

grafická úprava: Tereza Ottová

Rádi bychom též poděkovali paní profesorce Věře Dittrichové, která byla tak hodná, že si našla i v uspěchaném předvánočním čase volnou chvíli na konzultaci závěrečné podoby magazínu.

Až budete tento časopis likvidovat, vyhoďte jej prosím do tříděného odpadu. Děkujeme.